

[Finansministeren.]

det en Forudsætning for Ydelsen af disse Laan, at Laangiverne ikke oppebar højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt. Som Udviklingen er foregaaet, har man ment det nødvendigt at forandre disse $3\frac{1}{2}$ pCt. til $4\frac{1}{2}$ pCt., hvorved denne Laanebestemmelse vil faa større Betydning for Landbrugerne i Sønderjylland. Samtidig har man taget Hypotekforeningslaan med under denne Paragraf, hvad de ikke var i den tidligere Lov. Det var et Ønske, som var stærkt fremme for 2 Aar siden, men som man paa det Tidspunkt ikke mente at burde gaa med til. Endelig er Lovens § 6 ændret ganske betydeligt, saa at der, for saa vidt Lovforslaget vedtages, vil være Mulighed for i større Udstrækning at yde Hjælp til de Folk i Sønderjylland, som har faaet Laan efter § 1.

I Betænkningen har man ligesom sidst fremsat en Udtalelse om, at der igennem Laanekassen skulde stilles visse Midler til Raadighed ud over det her bevilgede til Landbrugere, Haandværkere, handlende, Fiskere og andre, som er særlig haardt ramt af Krisen, og jeg har givet Tilsagn om at ville medvirke til at skaffe saadanne Midler til Veje.

I Betænkningen har man ogsaa omtalt Spørgsmaalet om Forpagtere, idet man fra visse Sider har ønsket Forpagtere medinddraget under Lovens Bestemmelser. Jeg har heroverfor gjort gældende og fremhæver det ogsaa her, at Udvalget har taget Hensyn til Forpagtere i den Udstrækning, det har været muligt, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor det har kunnet oplyses, at det var Forpagterne, der udredede Renteudgiften. Jeg har forhandlet med Udvalget derom, og Udvalget er enig i, at man i den kommende Tid bør tage Hensyn til Ønsker fra Forpagternes Side i saa høj Grad, som det maatte være foreneligt med Lovens Bestemmelser.

Endelig fremgaar det af Folketingets Betænkning, at man i Folketinget har drøftet Spørgsmaalet om Driftslaaneforeninger, Andelskasser, Mergelskaber, Realkreditlaanene og navnlig Kautionsforpligtelserne og ment, at der paa disse Punkter burde ske en Ændring. Jeg har heroverfor gjort gældende, at da der er nogle Laaneforanstaltninger af denne Art, som er gældende ogsaa i det øvrige Land, kan man ikke en-

sidigt løse dette Spørgsmaal for Sønderjyllands Vedkommende. Skal der være Tale om en Ændring vedrørende disse Udlaansformer, maa man tage Spørgsmaalet op for hele Landets Vedkommende under eet. Jeg mener ikke, det bør løses isoleret for Sønderjyllands Vedkommende.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jelsen Christensen: Jeg vil indlede med at udtale min Glæde over, at det paa ny er lykkedes at samle alle de fire store Partier om Gennemførelsen af en forlænget Gyldighed af den Lov, som vi her forhandler om. Det er for os en Tilfredsstillelse, at man under Hensyn til de særlig vanskelige Forhold i Sønderjylland Gang paa Gang kan enes om Foranstaltninger til Afbødning af dem. At disse Forhold er af særegen Art, er paavist saa tit, at jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme nærmere ind paa det. Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at det har vist sig, at de Rentelempelsesforanstaltninger, som vi lovgav om for to Aar siden, indtil nu i alt Fald kun har krævet et Beløb paa 1 551 000 Kr. aarligt, hvoraf der er ydet til Landbruget 501 000 Kr. om Aaret. Der var, saa vidt jeg husker, hos Finansministeren dengang Ængstelse for, at Beløbet skulde blive meget større. Det har altsaa vist sig ikke at blive saa stort som dengang forudsat, og jeg forstaar, at ogsaa det har medvirket til, at man har ment ved denne Lejlighed at kunne udvide Rammerne noget for enkelte Grupper af Laantagere inden for forskellige af de Laaneinstitutioner, der i denne Forbindelse kommer i Betragtning.

Den højtærede Finansminister har redegjort for de Ændringer, der ved dette Lovforslags Vedtagelse vil blive foretaget i den nugældende Lov. Jeg skal derfor ikke dvæle nærmere ved dem og heller ikke holde nogen længere Tale, fordi vi her i det væsentlige har at gøre med Forlængelse af Gyldigheden af en bestaaende Lov, dog med visse Ændringer, der allesammen maa anerkendes som Forbedringer. Der er kun et enkelt Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at rette til den højtærede Finansminister; det er Spørgsmaalet om, hvorvidt han mener, at Bestemmelserne i den gældende Lovs § 4 reelt har ført med sig, at det